

Estonian L.

Marta Lannus,
Schlosshalde 20-3

PEDAGOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
FOND K 43666-13

Kallis Marta!

geistlingen/Steige
(14a) Germany

30. XII. 48. 1

Aos.

Erfriede Leander,
Djurs holmsrægen
Stocksund, Særlige

Nüüd on ni monigi nädal mõõdrunud mu viima-
sest kirjast, mille pidin katkesama näoipoleetiku tööle
paremas käes. Veidi parem on käsि, aga hea ta pole veel.

Olen küll õraõppimist vasaku käega arvemassiinat
klopsiina, aga viimased nädalad just kui kiuste tuvase
mulle aita tööt, mis käsitsi tuleb kirjutada. Seda ma
küll vasaku käega ei saa teha. — Ei maleta hästi, kus
ma seisma jääv viimases kirjas, vist harutasin küsimust
kui palju tuleks akustada karsininesi ja kui hästi neid
zaab kassatada, et nad üldmõtted, hea, kasulik jne. vastasid.

Ega enne tahan veel paar kist aspi oieudada. Koige pealt
tahan Siid ja Sa poegr önnitleda aukirina saamise
puhul. Kiritoo oli töösti keeliselt väga ilus. Ka on
naha sellist, et Arvo arenemist poüs on. Teisens, täan
Siid ringituse eest, mis pr. J. Päts mulle üle audis.
Tuhved on imelusat, nii ilusat, et neid kauda ei raadi.
Ühtlasi planeeritlenud, et mul kahju on sellist, et Sa oma
rahast nii palju kaiskasid. Ega teil seda rahastest seal
palgi pole ja Sa oleks võinud oma lastele sõõgipoleet
juurde asta. Minu, vanainimesele, ei maha nii kalleid aspi
sata. See on lussius. Siiski veel kord suur tänu — aga
niit ei lohi enam sata.

Nüüd siis läheb jälle vanale jutule tagasi. Oma ligemisi,
eriti kaasmaalasi, peab aitama, aga üks pereema

ei toki emast üle töötada. Kõige pealt muuluse²
ta energia ja tervis oma lastele. Ulejäävust aeg
ainult olgu teiste jaoks. Si urovis ongi vaevana, naga
Sa viimases kirjas ütled, siis peab pahkama. Peaaeg
aga on, et iga töö juures ei toki kõikse südamesse
võtta ega õrrituda ja peab ettevalmistasutuol olema selle
et igat üksikut ei saa rahuldada ja leidus ikka ka
lähimate soprade seas neist, kes tuska valmistasat.
Nga seda peab külmavereliseks vastu võtma ja ainult
~~me~~ idee, põhimõte, ostarbe olgu see, mis siluado on.
Tööt teha töö-pärist, mitte üksikute pärist.

Sa kirjutas Maretit ja Jüriit. Esimene Selle meeldib
rohkem. Ma olen juba pikemat aega neudega kirjavah-
teses. Maret - kirjal on lühikesed, mittemida jütslevad,
mõnikord tulid paari mätala joonsul 2-3 kirja, siis
pikemat aega ühtegi; ma ütlen „tulid“, sest nii pole
ma temalt üle poole aasta ütsti rida saanud. Selle
aja sees olen falle 2 parasi saatnud, ta pole isegi
neude kätte saanud koittelecied. Tosi on see, et ta
ei tunne emast „õnnelikuna“ Saksas, naga see ei
ütle veel mitte, et ta kodumaal õnnelikum oles, ja
omale õiget teed ja rata leiabs. Eesti seelt ta tunnes
veidi parem, kui Jüri, aga ta oli seda ju ka 5 aastas
kauem õppinud. Nulle hundub, et ta pole siiste-
maadlikult õppinud, pole leidnud endale vastava ala
ja tal pole püsivust, järgeskoolust, hüpleb siin ja seal.
Just kui käristatusol hingega. Fal on oma ema iseloom
välimus läimub vist isa perenonda. Jüri on ümber-
pöörduet: väliselt ema - iseloomne isa. Kirjale
Jürel otsustades, ei ole tal eba suurt „anti“, aga

2) tal an püsivust, järgekindlust ja kannatust ka 3
viletsa eksistensi juures edasi püüda. Fal an
kindel siht silmaole ees ja püüab seda kätte saada.
Mida ta ei valla "tarkusega", seda võib ta valla tööga.
Ternast võib tulla mõni docent "vai", lektor "ülikooli-
juures, kui mitte just "professor". Ta kirjat mullu an
väge piine ja põhjalikult, arutab koiksega probleeme
ja saab minu vastuvaidlunistest monicard hääti are.
Kui ma veel juurde lisan tema suurt "Jumalakartli-
rust" ja nasku (mida ta ka isast saamus), tema hoolitse-
mist oma vana isa eest/ ta peseb tema ja oma pesu,
nõelub ja lajisib) – eis pean ütleva, et ta mullu siiski
"positiivsema" mulje avaldab, kui ta õde. Kuna ta
kirjatab 6-8 lehekülge ja kõik eesti keeles, siis ei saa
ka ütelda, et ta selle keele on unustanud. Toisi mäll, et
keeles on palju "germanismi", aga õige kirjutise viga
on vähe. Ja ta "oli" ja ainult 10 a. vanu, kui sirolus
nõorisile. Ta ise ütles ka, et ta ei kujuta enesel ette, mis
tema peale hukkaks. Eestis ja et ta õpib ja töötab selles
sikis, et oma leiba jäätg seemina praeguses elukorras.
Minu aga vaatan ajale veel sellist küljest, et tema
saaks ka veel vanale isamaale kasulik olla juhul, kui
töötaks Germania keele "alal ülikooli juures. Sässä seelt
tunneb ta põhjalikult, ja sünd oleks tal eesti oma.
Minu teda ei loe "Raduniks" Eestile. Võib alla jätata
säiliselt veidi "eputava" mulje (tunnen teda ja ainult
virgade põhjal), seet ta an väga närviline ja oli juba lafs-
polves väga "zappelich" – aja ees Klaara ise ole ja ka
veige liikul ja veidi "muast läis". Mulle kirjutas nende
kohta Linda Viisel nende kauge sukulane: Marit ja Jari

Külastasid meid. Maret räägib hästi veel eesti keelt⁴. Jüri halvasti, aga Jüri on riimpaatsem. Ni' oli lühidalt neil karakteriseeritud. Kirjate järel jääb ka mulle sarnane mulje. Meide, Jüri kirjutas ka mulle oma külaskäigut teie juurde ja maja suitvalt ja rahulolu tundja kirjutas oma vestlusest oma eelse õpetajaga. Ta sakijates, et Su mees peab oma jäändi kihlustamor koissanga tulija taotega, kunagi tuu ja teatusemees oletti on.

Mida Sulle veel kirjutada? Ega midagi heos ega lohutavaat pole, ka meil siin Rootsis. Väib alla on lähesti rahul oma eluga need, kellel üle kaigi ja kõige kāib sõõmine-juomine, riide - minu see ei rahulda. Sga peab olema kannatus.

Ega meie ainukesel pole, kes kannatavat. Ja kui Sina veel sellele mõistis, et Sul tervel pere käes - siis peab Sina jumalat veel enam tähuna, kui nii mõavigi oleme. Tana tädi, kes kodumaale jääb, on sarnases eas, et emale midagi halba ei tehta ja ka tema juba oma vanaduse talle vötakse kõik vastu kannatlikult. Ma saan aru, et tuleb muut, vaid neeta ja ka mõtted ei saa emale peletada - sgn siiski peab ja väib eda teha, kui oleks headlik selles, et Su Fes vis veel maja on füstele. Ja seda on ena oma lastele. Oma lastell mäeldes peab Tema ka euda peale mõttelma ja enast hoida. Kui Sa mõtted nii, et "on inimesi kellel on veel suuremal kannatusel, kui mul" - siis tulub Su üle rahu ja ka enesetunne on uvid parem.

Nüüd õige lõpetan. Ka minu enesetunne pole täius just kogu, vaid olen 2 oot magamata, pea on raske, ei sea snahvi koontata. Soovin teil parimat, mida väib ega suviru, meiesustele muks aastaks. Tervitses enisid õpilasi, kes seal veel alles, ja tervitsid Sulle, mepelle ja lastele.

Suumi L. Liim